

гідні, такий вид семінарського заняття, як ділова гра не має належного методичного забезпечення. Вбачається доцільним розробити комплексну методику проведення таких занять з усіх дисциплін цивільно-правового спрямування.

Н. Л. Краснопольська, викладач,
кафедра української мови та літератури

Мова багата і розмаїта, як всесвіт. У ній закарбовано все, що людина пізнала, пережила і відчула. Мова українського народу зафіксувала історію, традиції, культуру, інтелектуальну і виробничу діяльність, світобачення, дух нашого народу, його менталітет, тому-то знання рідної мови є однією з найважливіших ознак освіченої, національно свідомої людини. Боротьба за чистоту й високу мовну культуру — це боротьба за культуру взагалі.

Під час вивчення курсу «Українська словесність» важливу роль відіграє робота зі словом. На початку семестру студентам пропонується лексика для самостійного опрацювання. Як відомо, лексика — найбільш рухомий рівень мовної системи, вона весь час поповнюється новими словами, смислова структура слів постійно оновлюється, змінюється. Тому на практичних заняттях викладач повинен перевірити, як студенти засвоїли правила слововживання, чи вміють вони оцінювати стилістичні властивості мовних одиниць.

Наведемо приклади нормативного слововживання.

Інвестувати вклад чи виробництво. Звичайно ж, правильний вислів із другим дієсловом, бо *інвестиція* — це і є вклад. Пор.: *інвестиція* (від лат. *investio* — одягаю в будь-що) — довгострокове вкладення капіталу в промислові, сільськогосподарські, транспортні, торговельні, банківські та інші підприємства в межах країни або за кордоном з метою одержання прибутку. Саме тому *інвестувати вклад* сказати не можна. Треба казати: *інвестувати виробництво, здійснити інвестицію у виробництво* тощо.

З огляду — З погляду. Часом плутають ці прийменники, хоч вони й мають різні значення і свою сферу вживання. *З огляду* на щось означає ‘через те, що’, ‘зважаючи на те, що’, напр.: *З огляду*

на можливу перерву в постачанні паперу видавництво переглянуло свій план. Інше значення передається в реченнях із прийменником з погляду, пор.: *З погляду видавців треба було б подбати про державну програму створення підручників, тобто Видавці вважають, що...* Обидва прийменники надають висловлюванню книжного забарвлення.

Збігатися — співпадати. Слово *співпадати* не тільки часто звучить в усних стилях, на нього натрапляємо і в письмових текстах. Однак в українській літературній мові таке утворення вважається порушенням норми. Це калька з російського — *совпадать*. Йому в українській мові відповідає дієслово *збігатися*. Воно має такі відтінки значень: відбуватися одночасно — *збігається з ювілеєм, події збіглися*; бути однаковим — *збігаються думки, погляди і под.*; мати той самий напрям, місцезнаходження — *кордони збігаються, напрямки збігаються*. Для називання цього поняття використовують також близькі за значенням прикметники *однакові, тотожні*.

Ініціатива — Пропозиція — Звернення. Слово *ініціатива* походить від латинського *initium* — початок. Уживається воно у значенні почин, активна, провідна роль у діях, заповзятливість. *Ініціаторами* звичайно називають людей, що роблять перший крок у якій-небудь справі, керують нею, щось започатковують, напр.: *На що може сподіватись людина, як не на власні сили, не на індивідуальну ініціативу* (з журн.). У літературній мові фразеологізувались такі вислови, як *за ініціативою, взяти до своїх рук ініціативу*.

Пропозиція — це те, що пропонується, виноситься на обговорення, порада, вказівка, напр.: *Неправда, що моя пропозиція несподівана: я не раз про це говорив тобі* (В. Підмогильний). Це слово не обов'язково виражає почин справи, хоча й не виключає цього, напр.: *виступити з пропозицією, звернутися з пропозицією*. Книжний характер цих словосполучень зумовлює використання їх в офіційно-діловому стилі. Синонімічні словосполучення з іменником *звернення* так само властиві переважно офіційним, інформативним повідомленням. Порівняно зі словами *ініціатива, пропозиція* іменник *звернення* має ширше значення; його семантика передбачає сполучуваність зі словами *ініціатива і пропозиція*. Порівняймо синонімічні вислови: *виступили з ініціативою, пропозицією, звернулися з ініціативою, пропозицією, звернення з ініціативою, пропозицією*.

Іноземний — Іншомовний — Закордонний. *Іноземний* — належний іншій, чужій землі, країні і под.: *іноземний корабель, іно-*

земний солдат та ін., також *іноземна мова*. Але якщо йдеться не про мову в цілому, а про слова, наголоси, вимову, тоді вживаємо *іношомовний*: *іношомовна назва*, *іношомовна вимова*, *словник іношомовних термінів* тощо. Усталилася назва типу *кафедра іноземних мов*, але *іношомовні слова*, щодо міністерства загальнонавчання назва — *міністерство закордонних справ* (не *іноземних*, не *зарубіжних*). Звідси й *міністр закордонних справ*, а от *видання* і *закордонні*, й *зарубіжні*, *культура закордонна* і *зарубіжна* і т. ін., тобто слововживання регулюється усталеністю тих чи інших словосполучень.

Ю. Г. Кривоносов, доц.,
кафедра інформаційного менеджменту

ОПТИМІЗАЦІЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У КОНТЕКСТІ ВИМОГ НЕПЕРЕРВНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ ПІДГОТОВКИ ПО СПЕЦІАЛЬНОСТІ « ЕКОНОМІЧНА КІБЕРНЕТИКА »

Україна чітко визначила орієнтир на входження в освітній і науковий простір Європи, і наполегливіше спрямовує кроки до практичного створення зони Європейської вищої освіти. Цей напрям впроваджується цілями Болонського процесу, який спрямовується на організацію кредитної системи навчання; формування системи контролю якості освіти; забезпечення працевлаштування випускників [1]. Болонський процес розглядається як інструмент інтеграції системи вищої освіти з європейською [2]. Під впливом інтеграції розгортаються процеси зближення різних освітянських шкіл, уніфікації організації навчального процесу, формування єдиного освітнього простору, при цьому, зберігаючи національний досвід і традиції [3]. Запровадження цих змін становить перед вищою школою чимало важливих завдань, одним з яких є пошук нових форм і методів в організації індивідуальної та самостійної роботи.

У теперішній час, на наш погляд, неможливо розглядати ці питання без неперервної комп'ютерної підготовки. Як відомо, до вищих навчальних закладів вступають на перший курс студенти з різною комп'ютерною підготовкою. Крім того, значна кількість студентів мають власні комп'ютерні системи. На перших етапах навчання виникає необхідність у проведенні тестування з комп'ютерної підготовки студентів. Для студентів із недостатньою